

**ČTENÍ NEBOLÍ
ROZHOVOR S P. UČ. ABSOLÍNOVOU
LYŽAŘSKÝ KURZ
RECITAČNÍ SOUTĚŽ
KŘÍŽOVKY A SPOUSTA DALŠÍHO**

Čtení nebolí

O tom, že čtení nebolí, se přesvědčili žáci prvních i devátých tříd ve společném projektu, který proběhl v prvním březnovém týdnu.

Čtení je důležitá a zároveň zajímavá činnost, která se dá využít pro vytváření přátelských vazeb mezi lidmi. Co se tedy dělo?

Pondělí 3. 3.

Čtení vhodné vybrané knihy ve dvojicích.
Shrnování obsahu po odstavcích, stránkách.
Závěrečné sebehodnocení a hodnocení prvního dne.

Úterý 4. 3.

Skládání puzzle.
Čtení ve dvojicích po odstavcích.
Shrnování obsahu.
Závěrečné sebehodnocení a hodnocení druhého dne.

REPORTÁŽ

Středa 5. 3.

Beseda v knihovně – 1. třídy.
Seznámení s možnostmi využití knihovny.
Prohlídka knih a časopisů.
Volné psaní – 9. třídy.

Pátek 7. 3.

Slavnostní pasování žáků 1. tříd
na čtenáře.

Rádi bychom poděkovali rodičovskému sdružení za finanční podporu na zakoupení dekorovacích stužek.

Co říci závěrem?

Projekt nakonec předčil naše očekávání. Reakce prvňáků i deváťáků byly velmi vstřícné, těšili se na každé další společné setkání. Docházelo k vylepšování některých čtenářských dovedností, zlepšovalo se vyjadřování a spolupráce žáků.

Pěstujme v dětech lásku ke knihám a k literatuře.

Autorka: Mgr. Jaroslava Kovaříková

Reakce deváťáků:

Dne 3. 3. Jsme do 1. třídy vešli.
Po dlouhé době se opět sešli.
Každý za svým prvňákem,
jen s úsměvem přikráčel.
Hezky jsme se přivítali
a knížku si vybírali.
Když vybrali jsme správnou knihu,
tak do čtení jsme se dali v klidu.
Pak čtenářský duet byl,
každého z nás pobavil.
Tak to šlo i druhý den,
nikdo nebyl otráven.
Vždyť už přeci každý ví,
že čtení vůbec nebolí.

Autorka: Eliška Zemanová, 9. A

S Jiříkem jsme četli knížku s obrázkovým čtením, kterou mu dali rodiče na křtiny. Čtení mu jde už od školky, takže mě moc nepřekvapil. Akorát mi někdy moc nešly poznat obrázky v textu. Knížka měla různé příběhy a stihli jsme jich přečíst asi šest. Moc nám nešlo společné čtení, protože já čtu mnohem rychleji. Projekt čtení se mi celkem líbil. Aspoň jsme se neučili a s bratrancem jsme pokecali. Chtělo by to spíš počítání s malými.

Autor: Aleš Paseka, 9. B

Četli jsme knihu o víle Dušence. Dostali jsme za úkol číst po sobě a potom společně. Nejdříve četla Laura a potom já. Laura přečetla první odstavec a pak jsem pokračoval já. Ke společnému čtení jsem ji k tomu nenabádal, nebyl jsem si jistý, jestli by nám to šlo. Ovšem druhou hodinu jsme se k tomu dostali a překvapilo mě, že nám to šlo.

Autor: Dominik Jirout, 9. B

REPORTÁŽ

Tento týden jsme zahájili projekt pod názvem „Čtení nebolí“. V pondělí jsem měl svoji holčičku z první třídy a plus její kamarádku. Takže jsme četli ze dvou knížek. Ještě než jsme otevřeli knížky, tak jsme si povídali, k jaké příležitosti knížku dostali a kdo je jejím autorem a ilustrátorem. A poté jsme začali číst. První každá přečetla ze své knížky odstavec. Byl jsem překvapený, jak krásně čtou. Myslel jsem, že se čtením budou mít problémy, ale opak byl pravdou. Jak dočetly ony, tak jsem začal číst já a po každém odstavci jsem se jich ptal, o čem to bylo. A pak následovalo „double čtení“, což byla celkem sranda. V úterý jsem měl už jen svoji prvňáčku a stihli jsme toho více než v pondělí. Ty dva dny se mi moc líbily.

Autor: Filip Vala, 9. B

Byla jsem velmi překvapená. Čekala jsem, že jí čtení moc nepůjde. I když si občas pletla d a b, tak četla celkem rychle a snažila se. Četly jsme knížku O Sněhurce. Moc se jí líbila a vždycky mi dokázala říct, o čem jsme četly. Občas slovo nedočetla do konce a jenom odhadla, co to je. Např. místo spánku přečetla spaní. Chtěla, abych četla i já. To, že jsme potom četly najednou, byl podle mě dobrý nápad a myslím, že se takhle hodně naučí. Občas se i zasmála. Líbily se jí obrázky. Delší slova jí dělala problém. Bohužel jsem byla ve škole jen 2. den projektu, takže jsme knížku nedočetly celou, ale moc stránek nám nezbývalo.

Autorka: Veronika Kadlecová, 9. B

Matyáš čte velmi rychle. Na to, že je prvňák, je opravdu dobrý. Čte srozumitelně a hlasitě. Je snaživý a čte dobře i s malými písmenky. Snaží se číst pomalu. Když přijde na to, že už mu dochází čas (bude zvonit), tak zrychlí, ale i tak čte srozumitelně. Jako další akci bych navrhnul „Počítání nebolí“.

Autor: Daniel Kaluža, 9. B

V pondělí jsme zahájili projekt, kterého se zúčastnili žáci prvních a devátých tříd. Projekt se jmenoval „Čtení nebolí.“ S mou sestrou jsme četly knížku Pinokio. Zjistila jsem, že moje sestra má se čtením celkem problémy. Moc si to asi neuvědomuje. Pokud ale čte dlouhá slova po písmenkách, potom vlastně neví, co četla za slovo a musí jej přečíst třeba i 3x znovu, aby to slovo dokázala vyslovit. Dost váhá a není si některými slovy jistá, a proto je třeba radši nevysloví, protože se bojí, že to řekne špatně. Musím ale uznat, že se strašně moc snažila, i když jí to opravdu moc nejde. Taky ji musím pochválit, že vždycky věděla, o čem četla a dokázala mi to pěkně povyprávět. Taky si podle mě vybrala celkem těžkou knížku, jelikož moc neumí malá tiskací písmena, takže se s tím celkem trápila. Ve čtení jsme se střídaly a dokonce mě pochválila, že umím pěkně číst a taky by chtěla tak pěkně číst. Přečetly jsme necelou půlku knihy. Chtělo by to více podobných hodin s prvňáčky, abychom mohli knížky dočíst. Líbilo se mi, že paní učitelka Holušová si k nám sedla a poslouchala nás. Pěkné taky bylo, že i když to Máji nešlo, tak jí její paní učitelka podporovala a i pochválila. Myslím, že jí tohle pomůže k tomu, aby se víc snažila a četla. Byly to jen dva dny, ale velmi pěkné a klidné dvě hodiny. Moc se mi to líbilo a mé sestře taky. Určitě by bylo fajn třeba počítání s prvňáky.

Autorka: Eva Bezděková, 9. B

Rozhovor s p. uč. Evou Absolínovou

- **Jak se vám tady líbí?**
Mám tuto školu ráda, dobře se mi zde učí.
- **Co nejraději učíte?**
Učí se mi dobře každý předmět, který mají žáci rádi.
- **Je učení obtížné?**
Asi stejně jako pro vás. Jsou hodiny, které utíkají a ze kterých se mi nechce na přestávku a ty, které jsou nekonečné a dají mi zabrat. Když se snažíte si najít k vyučovacímu předmětu cestu, je to fajn pro obě strany.
- **Jaké byly vaše oblíbené předměty na ZŠ?**
Matematika.
- **Naopak které jste neměla ráda?**
Fyziku a chemii.
- **Čím jste chtěla být, když jste byla v 1. třídě?**
Je to paradox. Chtěla jsem být chemická laborantka, protože si mi líbily experimenty. Představovala jsem si všechny výbuchy a reakce, které probíhají ve spoustě zkumavek.
- **Vaříte ráda?**
Ne.
- **Máte nějaké domácí mazlíčky?**
Nemám, ale u rodičů mám z dětství vodní želvy.
- **Jak trávíte volný čas?**
Nejraději sportem.
- **Jaký je váš oblíbený hudební styl ?**
Líbí se mi hodně druhů hudby kromě českého Hip Hopu. Ten nemám ráda.
- **Opisovala jste někdy?**
Opisovala jsem často a věděla jsem, že když mě chytí, tak je to moje chyba. Brala jsem to sportovně.
- **Jaký je váš oblíbený sport?**
Nemám jeden vyhraněný sport. Pohybové aktivity často střídám, mám moc ráda plavání, lezení a běhání.
- **Máte ráda adrenalin?**
Adrenalin nemusím.
- **Jaký je váš životní vzor**
Nemám životní vzor, ale kdybych měla někoho jmenovat, tak asi Dalajlámu, protože je moudrý, vzdělaný a má vysoké morální hodnoty.

Ptal se: Pavel Pěčonka, 8. A

Rozhovor s Josefem Novým

- **Kolik ti je let a jak dlouhou se věnuješ svému jojobání?**
14 let a aktivně se věnuji jojobání od malička.
- **Co tě k tomu přivedlo?**
Na toto by se mohla sepsat knížka. (Směje se.) Ale ve zkratce, jsem si s kamarádem hrál s normálním jojem. Pak jsem se porozhlížel, co to vlastně je, a tak jsem se k tomu dostal.
- **Jak dlouho ti trvalo se naučit nějaký z těch zajímavějších kousků?**
Záleží jak je technicky náročný. Může to trvat hodinu nebo i dva, tři dny než to pochopíš.
- **Bereš to jenom jako zálibu a nebo by ses tím chtěl živit?**
Zatím jako zálibu, ale trofeje by mi nevadily. (Smích.)
- **Kdo je tvůj idol?**
Český mistr a výherce Českého jojobáru – Václav Kroutil.
- **Podporuje tě v tom někdo z vaší rodiny?**
Otec víceméně.
- **Už ses zúčastnil nějaké soutěže?**
Ne, ale jak jsem říkal předtím, trofeje by mi nevadily. (Směje se.)
- **Jak často trénuješ?**
Snažím se trénovat co nejčastěji. Nemám to rozvržené.
- **Jseš jediný, kdo z vaší rodiny provozuje tento moderní sport?**
Ano, tento sport provozuji jen já.
- **Kolik vlastníš těch jojob?**
Jenom šest (smích). Jsou to jojoba od začátečníků až po profesionální.
- **Čím se tvoje jojoba liší od normálních?**
Je vyráběno z jiných materiálů neboli speciálních plastů a kovů a se speciálním ložiskem uprostřed.

Autor: Josef Dadák, 8. B

Den jódu

Den jódu připadá na 6. března a na naší škole proběhl projekt „Den jódu“. Česká republika je jako vnitrozemský stát přirozeně více ohrožena nedostatkem jódu než země ležící u moře a mají v jídelníčku zahrnuté mořské ryby, plody a řasy. Jód je stopový prvek, který je nezbytnou součástí pro správný vývoj organismu a je velmi důležitý pro činnost štítné žlázy. Aby tělo dostalo požadované množství jódu, je třeba jíst mořské ryby 2x týdně. Přirozeným zdrojem jódu jsou především mořské ryby (makrela, sardinky, sled, losos), z dalších potravin vaječný žloutek, mléko a některé minerální vody a sůl. Každá třída byla čtvrtou nebo pátou vyučovací hodinu se svojí třídní učitelkou a dělali plakát, pracovní listy nebo si jenom povídali o jódu, a o tom co pro nás jód znamená atd. Ti, kteří chodí na oběd, měli poté prezentaci o rybách ve školní jídelně, zakončenou chutným obědem z ryb a mohli se zúčastnit i malé ankety o rybách.

Autoři: Pavel Pěčonka a Renáta Golková, 8. A

Recitační soutěž

Dne 24. 2. proběhlo školní kolo recitační soutěže na druhém stupni. V kategorii 6. a 7. tříd nejlépe uspěla Michaela Jarolímová z 6. B, na druhém místě František Hořínek ze 7. B a na třetím František Sojka ze 7. A. V kategorii 8. a 9. tříd zvítězila Veronika Šmídová 8. A, na druhém místě stanul Josef Palička z 8. A a třetí byl Vojtěch Stuchlý z 9. A. Během soutěže zaznělo i pár vlastních básní. Jednu přikládáme.

Pilot

Při každém letu
se velmi třepu,
že budu sestřelen a už se
nevrátím,
že rodný dům už více nespátřím.

Z domovské základny jsme vyletěli
v těsné formaci se udrželi.
Když doletěli jsme na místo určení
nepřátelští piloti nás už čekali.

Už slyšel jsem bzučet motory,
jak točily se jim rotory.
Za chvíli se mraky rozevřely
a v tom jsme je náhle uviděli.

Nastala řež, krvavá bitva,
my sestřelovali jsme je jen zřídka.
Naproti tomu oni se předvedli,
mnoho pilotů už na smrt přivedli.

Já zachránil se jako jediný,
zrovna na moje narozeniny.
Přežil jsem jen díky oběti kamaráda,
když zaranoval nepřátelského kapitána.

Věnováno památce českých pilotů sestřelených za II. světové války.

Autor: František Sojka, 7. A

Lyžařský kurz

Na lyžařský výcvik jsme se všichni moc těšili. Sraz byl na parkovišti kousek od školy. Počasí nám moc nepřálo, pršelo. Nám to ale nevadilo, hlavně, že jsme se nemuseli učit.

Přijeli jsme na chatu Na Pluskovci. Pokoje tam jsou moc hezké. Odpoledne jsme už stáli na svahu. Všichni předvedli své lyžařské umění. Rozdělili nás do skupin. Sníh byl jenom technický, ale aspoň něco. Lyžovalo se dvakrát denně. Ve středu začalo konečně sněžit. Každý večer jsme se sešli ve společenské místnosti, kde byla pro nás připravena skvělá zábava. Na závěr lyžařského kurzu se všichni zúčastnili závodu na lyžích. Z každé skupiny jeden zvítězil a byl odměněn medailí. Byl to úžasný týden.

Výherci závodů:

1. Skupina – Eliška Vaňková
2. Skupina – Petr Mušal
3. Skupina – Vojtěch Olšovský
4. Skupina – Karolína Kanclířová
5. Skupina – Zuzana Paseková
6. Skupina – David Bruzek
7. Skupina – Vojtěch Valenta
8. Skupina – Natálie Klimundová

Autorka: Karolína Kanclířová, 7. B

O kocourkovi Mikešovi

Byl jednou jeden kocourek a jmenoval se Mikeš. Byl moc smutný, protože nemá žádné kamarády. Jednou se topila v rybníčku kočka Micka, ale Mikeš byl malý a nevěděl, co to je. Tak tam skočil. Dosud si nevšiml, že všechny kočky neumí plavat. Micku zachránil, a tak měl hodně kamarádů, protože kočka Micka nebyla jen taková normální kočka, ale byla to kočičí královna.

Autor: Petra Matoušová, 2. B

O psovi a kočičce

Byl jednou jeden pes a kočička. Jednou pejsek řekl kočičce: „Co kdybychom šli do lesa na procházku?“ A tak šli a šli až k hustému lesu a kočička našla houbu. Zavolala na pejska. „Pejsku, jak se jmenuje ta houba?“ „Jmenuje se muchomůrka zelená. Ta je ale jedovatá!“

Autor: František Dlouhý, 2. B

O Sněžence a smutku

Byla jednou jedna kočka Sněžinka a uviděla myš. Tak ji šla chytit. Ta myš byla mazaná a kvůli tomu ji nemohla chytit. Náhle zahlédla maso, které jedl člověk. Už jej měl jenom kousek, a tak začala mňoukat. Ale ten člověk jí to maso stejně nedal. Sněžinka se rozbředla. V tom někdo přišel a zeptal se. „Co je ti?“ A Sněžinka řekla: „Mám hlad.“ A ten druhý člověk zašel pro konzervu a zavolal všechny kočky. To byla dobrota.

Autor: Lucie Zelená, 2. B

O statečné Sáře

Byla jednou jedna holčička, která se jmenovala Sára. Moc ráda se procházela a na jedné procházce uviděla topící se kočku. Ani chvíli neváhala a zachránila ji. Vzala si ji domů a už zůstaly navždy spolu.

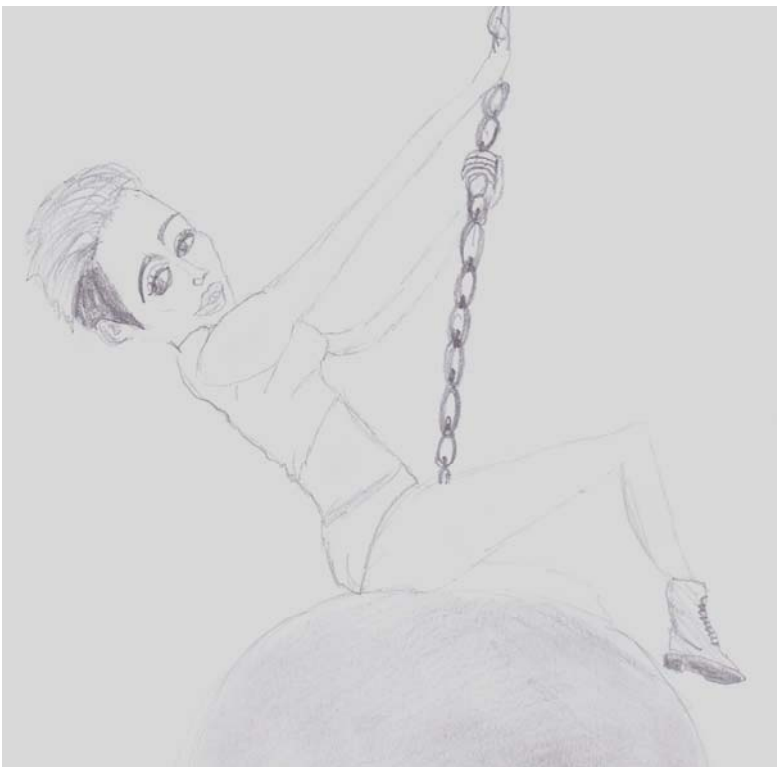
Autor: Adéla Žáková, 2. B

Pout'

Bylo 18. května a začala u nás pouť. Martin si připravil peníze a bleskem na ni běžel. Už vyzkoušel skoro všechny atrakce, ale jedna mu zbyla. Byl to nemilosrdný a pekelný Extreme. Martin se vystrašeně díval na tu atrakci, ale pak si sám pro sebe řekl, že je chlap a Extreme zvládne, i kdyby traktory padaly. Na venek se tvářil odvážně, vevnitř byl ale vystrašený. Šel si koupit lístek. Martin nasedl. Najednou si uvědomil, že chce vylézt, ale už nemohl. Začalo se mu dělat zle a začal pomalu omdlívat. Opravdu omdlel, ale pořadatel si toho naštěstí všiml. Nařídil stroj vypnout. Martina odvezli do nemocnice. Po pár dnech se probudil a pamatoval si jen, že nastoupil do pekelného stroje jménem Extreme. „Ach to bylo hnusné. Proč já pitomý jsem tam šel,“ říkal si v duchu. Pak jej přišli do nemocnice navštívit rodiče. Zlatí, hodní a ti nejlepší rodiče na světě. Rodiče mu ale něco tají. Je to na nich vidět, říká si Martin. Rodiče se usmívají a začínají zpívat a přináší mu dárečky. Úplně zapomněl, že má narozeniny. „Ach mami, to jsou ty nejdivnější narozeniny.“ Všichni ztichli. „No myslím tím jako narozky v nemocnici.“ „Neboj, za pár dní jsi doma.“ A také byl, živý a zdravý.

Autor: Vojtěch Dymáček, 6. A

Barevný cirkus

Dnes jsme šli do cirkusu. Byl krásně barevný. Když začalo napínavé představení, všichni zmlkli. Jako první se objevil šikovní kouzelník. Měl krásný modrý oblek a velký klobouk, ze kterého vytahoval malé králíčky. Pak byli na řadě tygři, kteří skákali přes ohnivé kruhy. Po nich vystoupili dva hubení akrobaté. Museli být silní, protože na svalnatých pažích dělali spoustu složitých kousků. Nakonec publikum pobavila pěkným vystoupením krasojezdky na bílém koni s červeným peřím na hlavě. Bylo to nádherné představení.

Autor: Jan Kaňok, 6. A, ilustrace:
Roman Mandínek, 7. B

Internet

Internet mám moc rád,
je to můj velký kamarád.
Hry se na něm dají hrát,
můžu si tam postavit i hrad.

Všechno, co chci, vyhledá mi,
práci, koníčky i podnikání.
Když mě něco rozbolí,
internet mě zabaví.

Ve škole ho používám,

doma ještě víc,
na známky se tam podívám,
jedničky, dvojky, jinak nic.

Minecraft se tam nedá hrát,
ale já jej stejně nemám rád.
Videa si pouštím sám,
s počítačem usínám.

Večer se k němu přitulím,
říkám mu můj Bambulín.

Autor: Matěj Lofítek, 8. A

Internet

Internet to je frajer,
hlavně nestahuj si Explorer.
Mozilla to je nejlepší volba,
říká to i strejda Olda.
E- mail už má každý druhý,
Českou poštu trápí dluhy.
Facebook to je sociální síť,
každý z nás už zná ten hit.
Na Youtube si pustíš písničku,
potěší i naši babičku.

Ask je plný anonymů,
hejtujou naši rodinu.
Kdyby nebyl internet,
je v pr**** celý svět.
Hlavně díky internetu,
známe každou slavnou větu.
Wikipedie žádná lež,
kdo postavil šikmou věž?
To vše najdeš na netu,
pozdravuj třeba v Tibetu.

Autor: Renata Golková, 8. A

Internet

Bez internetu bych nemohl žít,
když jsem u něj, nepotřebuju vůbec pít.
Na internetu najdeš seznam,
všeho toho, co ještě neznám.

Ať už hledáš básničky,
nebo vtipné písničky,
najdeš tam také obrázky,
ke kterým si kladeš různé otázky.

Najdeš na něm třeba vodstvo Austrálie,
nebo co znamená slovo kolonie.

Autor: Adam Snášel, 8. A

Alexandra a kouzelný internet

Bylo nebylo v jednom internetovém království, ve městě Janov, žila byla jedna malá, baculatá holčička Alexandra. Alexandra byla takové to kvítko, co chtělo všechno prozkoumat, do všeho byla hned hrrrr a musela zkusit vše, dokonce i všechna jídla!

Jednoho dne se Alexandra s kamarády vracela ze své oblíbené cukrárny. Všichni si koupili své oblíbené bonbony. Jenomže Alexandře nestačil jen jeden kornout bonbonů. Chtěla totiž všechny. Tak si vždycky nenápadně brala od svých kamarádů bonbony, aniž by se jich zeptala. Když si děti všimly, že jejich bonbony byly snědeny, bylo už pozdě. Děti přišly hned na to, že to byla Alexandra. To kvůli jejím obřím prstům, které byly celé ulepené a byly cítit po bonbonech. Děti se okamžitě s Alexandrou pohádaly. Ta řekla, že jí to nevadí, protože má stejně více kamarádů. Ovšem tato událost se rychle rozšířila a všechny děti ve škole si hlídaly své výborné svačiny, které jim přichystaly jejich maminky.

Alexandra, která nešla nikdy přehlédnout, byla najednou přehlížená. Alexandra ale chtěla být zase oblíbená, a tak vymýšlela, co by mohla udělat. Neměla moc dobré nápady. Vyjít celý hrnec rajské omáčky od kuchařek ze školní jídelny, zpívat pořád hitovky od Karla Gotta nebo dokonce nosit do školy časopisy od 18, které našla u svého tatínka jí k oblíbenosti moc nepříspěly. Nic nepomáhalo, spíš se ještě víc ztrapňovala a ponižovala.

Tak Alexandra přišla našťavaně domů a dál přemýšlela. Jednou, když její tatínek nebyl doma, vplížila se do jeho pracovny a zapnula jeho počítač. Tam narazila na stránku jménem Eyebook. Byla to sociální síť, kde jste se museli zaregistrovat a poté jste měli nekonečné možnosti jako třeba přidávat své fotky, psát si s kýmkoli, kdo má taky Eyebook. Alexandra si tedy založila vlastní profil a pojmenovala se Saša Svíčková pusinka. Začala si přidávat své staré přátele, co mají taky profily na Eyebooku. Ale později si začala přidávat i ostatní lidi, co neznala. Alexandra si začala s těmito lidmi psát a to jí moc bavilo. Jednou ale začal blbnout internet, a tak si musel tatínek koupit nový. Tatínek požádal Alexandru, ať objedná internet za něj. Vzala katalogy plné nabídek zprostředkování internetu. Alexandra si pořád nemohla vybrat, který má objednat. Pak ale našla jeden katalog, na kterém bylo napsáno jen „internet pro odvážné“. (Neotvírat!)

Přece se takové výhružky nezalekne, a tak jej otevřela a začala číst. Katalog byl ale napsán divným jazykem. Nepodobalo se to arabskému písmu, ani čínskému písmu a dokonce ani runovému písmu. Alexandra se v tom pořád motala, ale na konci byl nějaký trojrozměrný obrázek, který svítil zeleně. Alexandra se pořádně podívala na obrázek a bylo na něm napsáno - zakoupit ihned! Dotkla se svým tlustým ukazováčkem obrázku.

Když se dotkla obrázku, okamžitě zazvonil zvonek. Alexandra tedy běžela k hlavním dveřím domu. Uběhla jen 5 metrů a už byla unavená. Měla však štěstí, že běžela přes kuchyni. Aby nabyla síly, tak si vzala mléko a rohlík se šunkou. Poté nabyla sil a doběhla ke dveřím. Za dveřmi byla jenom velká hnědá krabice. Myslela si, že došel její dort s čokoládo-párkovou příchutí, který si přála minulý rok k Vánocům. Když krabici donesla dovnitř, byla velmi zvědavá, co je uvnitř. Pomalu ji otevřela. Nemohla uvěřit svým očím. Byla tam další krabice! Otevřela další krabici a v ní zase další krabice. Tak se to opakovalo asi ještě 6x. Když otevřela tu poslední nejmenší krabici, byla v ní malá fleška. Byla zklamaná, že to není její dort, ale i tak, vzala flešku a zapojila ji do počítače.

Počítač ji okamžitě po zapojení vcucl a stála se na něm úplně závislá. Seděla u něj každou volnou chvíli. Najednou jakoby se objevila uprostřed ničeho. Pomyslela si, kde to jsem? A najednou se před ní objevil obří název Eyebook. Polekala se, ale všimla si menšího textu vedle Eyebooku. Bylo tam: „Saša Svíčková pusinka“. Chcete se přihlásit? Alexandra řekla:

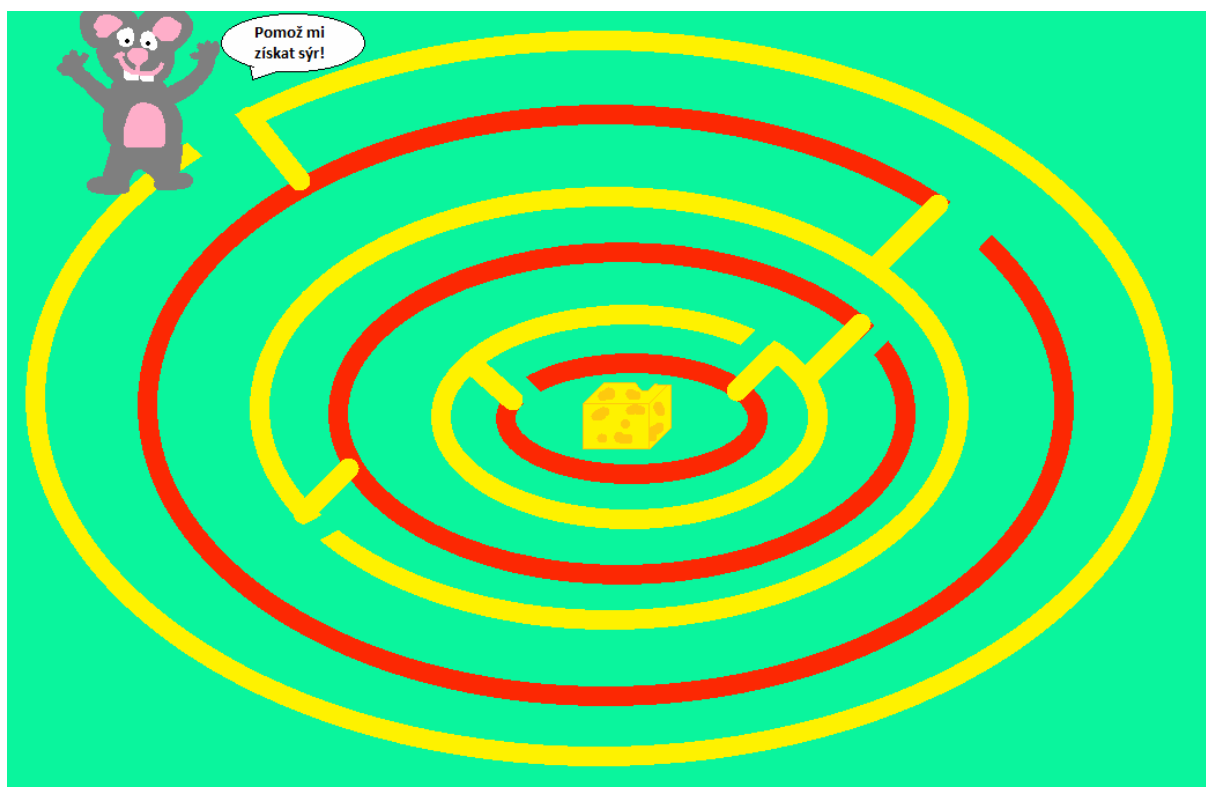
TVORBA ŽÁKŮ

„Ano“. Pak se najednou objevila na Eyebooku a viděla všechna tajemství a zlé věci, co Eyebook skrývá. Okamžitě se odhlásila. Byl to sice zlý sen, ale Alexandra už nikdy nebyla pyšná a neseděla stále u počítače na Eyebooku. Kamarádi jí brzy vše odpustili. Alexandra místo počítače začala cvičit, zhubla a za 5 let z ní byla MISS ČR.

KONEC
FIN
THE END

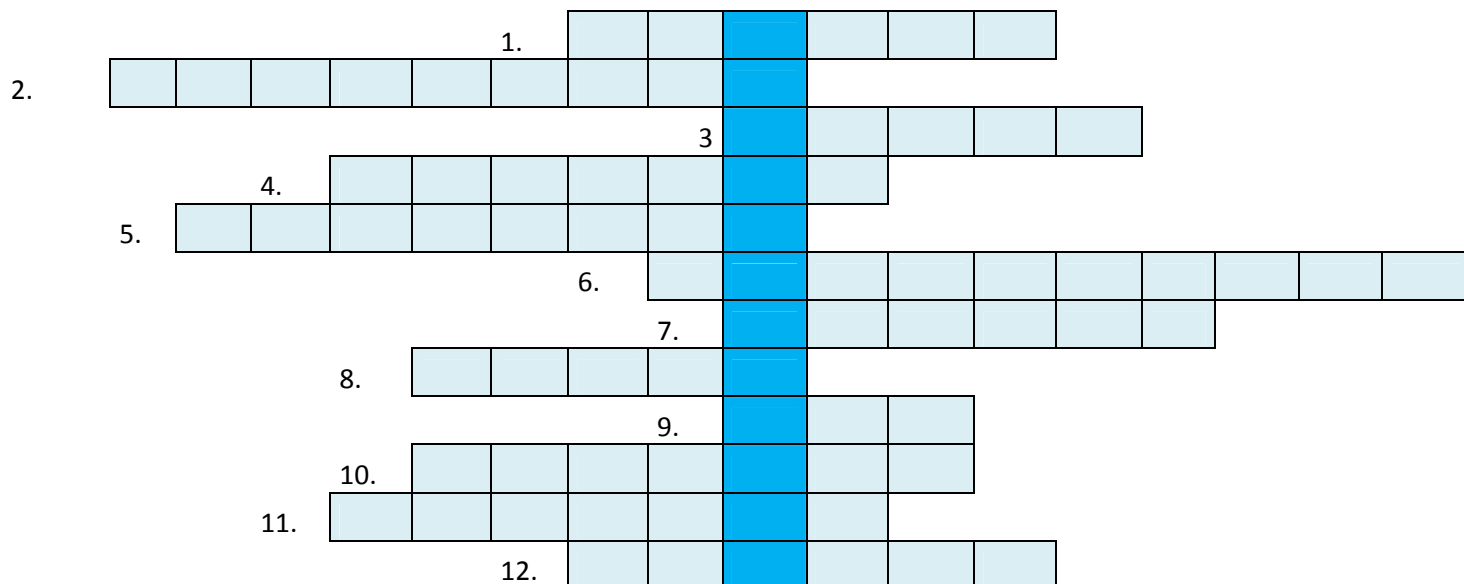
Autor: Josef Palička, 8. A

Bludiště

Autor: Adrian Klestil, 8. A

Rostlinná křížovka

1. Má bodliny a píchá. Je v tropech.
2. Květina, s žlutobílými květy, která roste na poli.
3. Všude roste. Obvykle se jedná o čeleď lipnicovitých.
4. Používá se jako koření. Je z čeledi hluchavkovitých. Má aromatickou vůni. Rostlina je porostlá chloupky.
5. Je to první rostlina, která roste na jaře. Má bílé okvětní lístky.
6. Říká se jí smetánka. Patří do čeledi hvězdicovitých. Je nenáročná na půdu, květenstvím je žlutý úbor.
7. Kvete červenofialovými květy. Kvete v červnu až červenci.
8. Plody, které mají vysokou hodnotu vitamínů. Patří do čeledi růžovitých. Jsou červené.
9. Dělá se z něj textilní vlákno. Krteček si z něj udělal kalhoty s kapsami.
10. Má na listech žahavé chloupky. Když na ni šáhneš, tak tě pálí ruce. Z té rostliny se vyrábí i čaj.
11. Je to bylina - dobromysl. Dává se například na pizzu, do špaget atd.
12. Má fialové okvětní lístky. Má voňavé květy. Kvete od března do dubna.

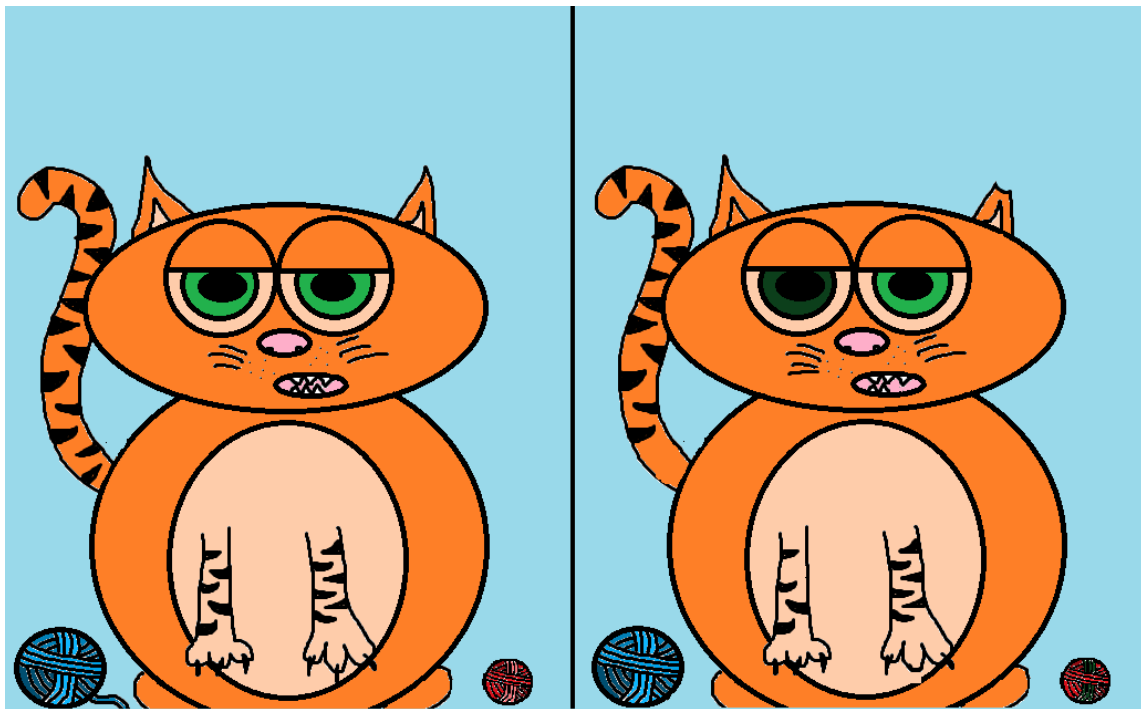
Autorka: Kristýna Goňcová, 8. B

Najdi sedm rozdílů

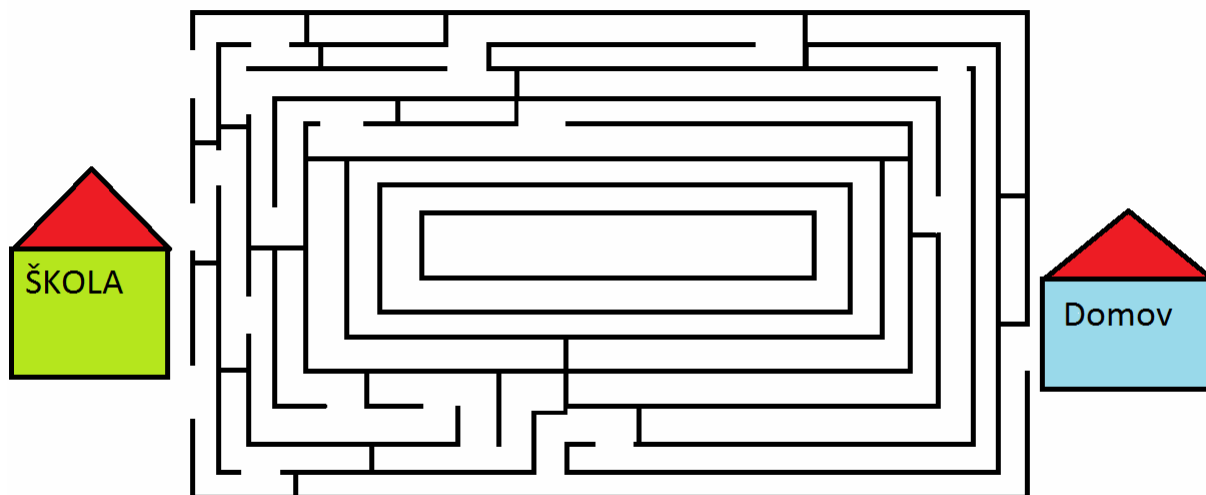
Autor: Dominik Cihelka, 8. B

Najdi deset rozdílů

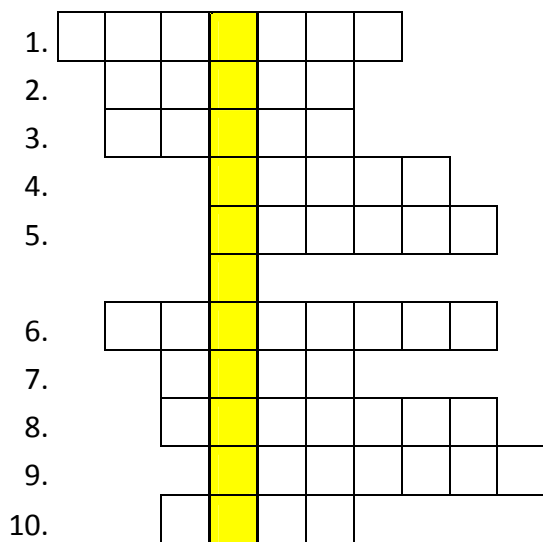
Autor: Kateřina Tempírová, 8. B

Bludiště

Automobilová křížovka

Otázky ke křížovce:

1. Nejslavnější italská automobilka
2. Česká automobilka
3. Švédská automobilka
4. Tým ve F1, za který jezdí Kimi Räikkönen
5. Japonská automobilka, známé auto Impreza
6. Slavná německá automobilka
7. Druh auta Focus
8. Korejská auta vyráběná v Nošovicích
9. Francouzská automobilka, její název připomíná druh ovoce
10. Španělská automobilka

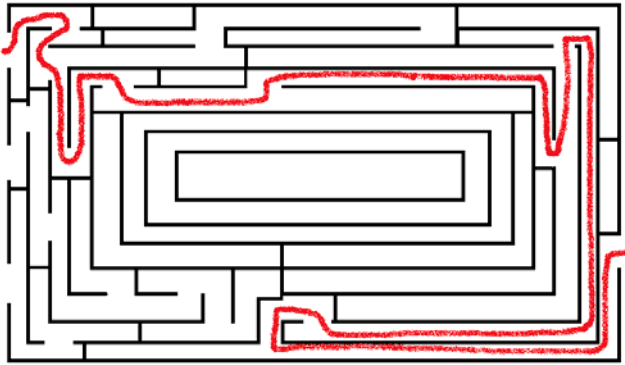
Autor: Martin Hrabec, 8. A

TVORBA ŽÁKŮ

Řešení - rozdíl str. 14.

Řešení bludiště a automobilové křížovky str. 15:

1.	F	E	R	R	A	R	I
2.		Š	K	O	D	A	
3.		V	O	L	V	O	
4.				L	O	T	U
5.				S	U	B	A
6.	M	E	R	C	E	D	E
7.		F	O	R	D		
8.			H	Y	U	N	D
9.				C	I	T	R
10.				S	E	A	T

Výsledky křížovky str. 13 – Rostlinná křížovka

				1.	K	A	K	T	U	S
2.	K	O	P	R	E	T	I	N	Y	
							3	T	R	Á
			4.	B	A	Z	A	L	K	A
5.	S	N	Ě	Ž	E	N	K	Y		
							6.	P	A	M
								7.	B	O
									8.	Š
										9.
										10.
11.	O	R	E	G	A	N	O			
										12.

Členové redakce:

Žáci 8. A a B.

Vedoucí redaktorka:

Mgr. Lucie Křiváková

Příspěvky posílejte na e-mail: belasek.belasek@seznam.cz

Časopis obsahuje tvorbu a příspěvky žáků a učitelů, které vyjadřují jejich názory. Tyto názory se nemusí shodovat s postoji redakce. Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky zkrátit a drobně upravit.